

Betænkning afgivet af Det Energipolitiske Udvalg den 12. maj 2005

Betænkning

over

Forslag til lov om fremme af energibesparelser i bygninger

[af transport- og energiministeren (Flemming Hansen)]

1. Ændringsforslag

Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget har stillet 5 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 30. marts 2005 og var til 1. behandling den 12. april 2005. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Det Energipolitiske Udvalg.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 5 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og økonomi- og erhvervsministeren sendte den 13. december 2004 dette udkast til udvalget, jf. (2004-05, 1. samling) alm. del – bilag 85. Den 1. april 2005 sendte transport- og energiministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 61 spørgsmål til transport- og energiministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret bortset fra spørgsmål 59-61, som forventes besvaret inden 2. behandling. Nogle af udvalgets spørgsmål til transport- og energiministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Udtalelse fra transport- og energiministeren

Transport- og energiministeren har over for udvalget gjort opmærksom på, at der er konstateret en fejl i lovforslagets bemærkninger, side 53, § 39, afsnit 2. Det fremgår af linje 5, »at transport- og energiministeren kan fastsætte regler om godkendelse af bygningssagkyndige ...«. Der skulle have stået, »at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om godkendelse af bygningssagkyndige ...«.

4. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV, SF og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Mindretallet peger på, at der er et meget stort potentiale for energibesparelser i bygninger, og henviser i den forbindelse til regeringens udkast til handlingsplan for en fornyet energispareindsats fra december 2004. Det fremgår heraf, at der er et privatøkonomisk rentabelt potentiale for besparelser, der betyder, at godt og vel 40 pct. af det nuværende energiforbrug i bygninger kan skæres væk over en 10-års-periode – uden tab af komfort for brugerne. Der er derfor al mulig grund til at tilrettelægge lovgivningen således, at den understøtter denne enestående mulighed for både at skabe job i den private sektor, at øge eksporten af produkter og samlede løsninger på energispareområdet, at nedbringe udslippet af drivhusgasser og at bidrage til den langsigtede forsyningssikkerhed.

En mærkningsordning kan være et rigtig godt bidrag til at hente dette potentiale hjem, men dels kan ordningen ikke stå alene, dels bør den udformes således, at man sikrer, at ordningen understøtter faktiske besparelser på den bedst mulige måde. Det afgørende må derfor være den samlede indsats og effekten af denne og ikke blot, at man lever op til minimumskravene i EU's direktiv. Det er derfor meget uhensigtsmæssigt, hvis lovforslaget færdigbehandles, inden der har været forhandlet om, hvordan en mærkningsordning bedst kan komme til at virke sammen med andre tiltag på området.

Faren ved blot at vedtage lovforslaget uden at tage stilling til øvrige virkemidler, herunder mulighederne for også at indpasse vedvarende energi i de enkelte bygninger, forekommer desuden åbenlys, når man ser på de svar, ministeren har givet på udvalgets spørgsmål. Det fremgår således af svaret på spørgsmål 3, at »resultaterne af de nuværende ordninger har været for små i forhold til indsatsen«, og videre af svaret på spørgsmål 23, at »der foregår ikke en systematisk registrering af, hvilke af de anbefalede besparelser der rent faktisk gennemføres«. De skønnede besparelser som følge af selve lovforslaget er da også særdeles beskedne, hvilket både fremgår af lovforslagets bemærkninger og af svaret på spørgsmål 21. Her fremgår det, at lovforslaget i sig selv kun skønnes at føre til en besparelse på 4-6 PJ fra 2012, svarende til, at udslippet af drivhusgasser reduceres med 0,4 mio. t CO₂ i 2012. Dette skal ses i forhold til, at den foreslåede mærkningsordning koster ca. 200 mio. kr. om året.

Mindretallet vil desuden pege på en række uhensigtsmæssigheder i lovforslaget. Det handler bl.a. om, at det ikke direkte fremgår af lovforslaget, at offentlige bygninger skal investere i rentable besparelser, selv om det i lovforslaget fremhæves, at det offentlige skal gå foran med et godt eksempel. Mindretallet har derfor stillet ændringsforslag herom ved at gøre det forpligtende at gennemføre besparelser, der har en simpel tilbagebetalingstid på 8 år og derunder. De 8 år er valgt på baggrund af, at det er den tilbagebetalingstid, der mest hyppigt arbejdes med. I forlængelse heraf har mindretallet stillet ændringsforslag om, at energimærket gøres obligatorisk med en gradvis indfasning over 8 år – og i konsekvens heraf foreslået, at varigheden af mærket bliver 8 år. Omkostningen for ejerne vil stort set være den samme som den ordning, der er foreslået i det fremsatte lovforslag. Dette fremgår af svaret på spørgsmål 58. Mindretallet finder det desuden uhensigtsmæssigt, at energimærket ikke indeholder en pligt til, at der fremlægges et finansieringsforslag (realkreditbelåning), der gør det synligt, hvor god en forretning det er at gennemføre energibesparelser. Den manglende synlighed har fra flere sider været fremhævet som en af de væsentlige barrierer for, at den hidtidige mærkningsordning har haft ringe effekt.

Mindretallet vil i den forbindelse også pege på, at ordningen med, at sælger står for energimærkningen, ikke er motiverende for gennemførelse af besparelser, da ejer jo netop er ved at skaffe sig af med boligen. Mindretallet finder det derfor vigtigt, at energimærket inklusive finansieringsforslag fremgår af salgsoptillingen, således at værdien af energibesparelserne kan indgå i vurderingen af salgsprisen.

Mindretallet har på baggrund af ovenstående synspunkter stillet 5 ændringsforslag, der sikrer en mere effektiv mærkningsordning og dermed en bedre anvendelse af de mange midler, der anvendes til mærkning af huse og bygninger.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

5. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (S, RV, SF og EL):

Til § 4

1) I *stk. 2* ændres »ti år« til: »8 år«.

[Gyldigheden for energimærkning ændres fra 10 til 8 år]

Til § 6

2) I *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter ordene »eller ejerlejlighed«: »samt et skriftligt forslag til finansiering med realkreditlån af energiplanen for den pågældende ejendom eller ejerlejlighed«.

[Krav om skriftligt finansieringsforslag for energibesparelser ved salg af ejendom]

Til § 14

3) Paragraffen affattes således:

»§ 14. Transport- og energiministeren fastsætter efter forelæggelse for et af Folketinget nedsat udvalg regler om, at der skal foretages regelmæssig energimærkning af bygninger mindst hvert ottende år. Ministeren kan herunder fastsætte regler om kategorier af ejendomme og bygninger samt procedurer for og kontrol med gennemførelsen af regelmæssig energimærkning.«

[Regelmæssig energimærkning af alle bygninger mindst hvert ottende år]

Til § 19

4) Paragraffen udgår.

[Konsekvens af, at alle bygninger, også offentlige, omfattes af krav om regelmæssig energimærkning]

Ny paragraf

5) Efter § 20 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. Offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, skal gennemføre energibesparelser, der er identificeret i medfør af regler i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov, og som har en tilbagebetalingstid på 8 år eller derunder. De energibesparende foranstaltninger kan finansieres gennem lån af realkredit eller statsgaranterede lån. Transport- og energiministeren fastsætter nærmere regler herom.«

[Krav om gennemførelse af energibesparelser med en tilbagebetalingstid på 8 år i offentlige bygninger]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at der ifølge § 14 vil blive stillet krav om energimærkning af alle bygninger mindst hvert ottende år. Gyldighedsperioden for energimærkning bliver dermed kortere end bygningsdirektivets minimumskrav om, at gyldigheden ikke må overstige 10 år.

Til nr. 2

Ændringsforslaget indebærer, at sælger af en ejendom eller ejerlejlighed skal fremlægge et skriftligt finansieringsforslag (realkreditbelåning), hvorved de økonomiske udgifter ved at gennemføre de identificerede energibesparelser synliggøres, således at værdien af energibesparelserne kan indgå i købers vurdering af prisen for ejendommen eller ejerlejligheden.

Til nr. 3

Ændringsforslaget indebærer, at alle bygninger uanset størrelse eller kategori bliver omfattet af krav om regelmæssig energimærkning mindst hvert ottende år.

Der vil ved bekendtgørelse blive fastsat nærmere regler herom. Der vil herunder kunne fastsættes regler om procedurer for og kontrol med gennemførelsen af den regelmæssige energimærkning. Oplysningerne om energimærkning i det register, der er nævnt i § 25, vil danne grundlag for procedurerne og kontrollen.

Bestemmelsen åbner mulighed for at fastsætte regler om kortere gyldighedsperioder end 8 år, hvis der bliver behov herfor, f.eks. for særlige kategorier af bygninger.

Visse bygninger eller bygningskategorier samt dele af bygninger vil i medfør af § 2, stk. 3, kunne undtages fra krav om regelmæssig energimærkning.

Til nr. 4

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at alle bygninger, også de offentlige, uanset størrelse fremover vil blive omfattet af bestemmelser om regelmæssig energimærkning.

Der er på den baggrund ikke behov for en særskilt bestemmelse om regelmæssig energimærkning af offentlige bygninger på over 1.000 m², for at bygningsdirektivets artikel 7, stk. 3, kan opfyldes.

Til nr. 5

Ændringsforslaget gør det obligatorisk for offentlige ejere af bygninger at gennemføre identificerede energibesparelser med en tilbagebetalingstid på 8 år eller derunder. Der indføres samtidig mu-

lighed for, at udgifterne kan finansieres gennem realkreditlån eller statsgaranterede lån.

Joan Erlandsen (V) Eyvind Vesselbo (V) fmd. Jens Kirk (V) Lars Christian Lilleholt (V)

Ellen Trane Nørby (V) Tina Petersen (DF) Hans Kristian Skibby (DF)

Charlotte Dyremose (KF) Christian Wedell-Neergaard (KF) Arne Toft (S) Kim Mortensen (S)

Jens Christian Lund (S) Niels Sindal (S) Torben Hansen (S) Johs. Poulsen (RV)

Anne Grete Holmsgaard (SF) nfmd. Per Clausen (EL)

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit, Siumut og Fólkaflokkurinn hövdu ekki meðlimmer í udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Fólkaflokkurinn (FF)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 136**Bilagsnr. Titel**

- 1 Høringssvar og høringsnotits, fra transport- og energiministeren
- 2 Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
- 3 1. udkast til betænkning
- 4 Udtalelse til udvalgets betænkning fra transport- og energiministeren
- 5 Revideret tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 136**Spm.nr. Titel**

- 1 Spm., om ministeren kan bekræfte, at det foreslåede § 36, stk. 2, 3. pkt., i lov om leje ikke medfører, at øgede udgifter væltes over på lejerne, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 2 Spm., om ministeren vil redegøre for nettoomkostningerne for det offentlige og for husejerne ved en gennemførelse af SF's forslag om et bygningssyn efter en »bilsynsmodel« med syn hvert 5. år, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 3 Spm., om ministeren vil redegøre for de beregninger og forudsætninger, som får ministeren til at konkludere, at omkostningerne af SF's forslag er for store i forhold til effekten, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 4 Spm. om besparelseeffekten af SF's forslag om et bygningssyn efter »bilsynsmodellen«, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 5 Spm. om ministerens kommentar til en pressemeddelelse fra Rockwool: »Husejere kan tjene flere hundrede tusinde kroner på energibesparelser«, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 6 Spm. om sikring af effektiv energimærkning i forbindelse med renovering af bygninger, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 7 Spm. om, hvordan ministeren vil sikre sig, at en bygherre reelt overvejer alternativ energi til køling og opvarmning, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 8 Spm., om ministeren enig i, at dansk industri kan komme i førersædet, hvis der stilles ambitiøse krav til energimærkning og energibesparelser, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 9 Spm, om ministeren er indstillet på reelt at drøfte lovforslagets lange gyldighedsperioder for energimærkninger, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå

-
- 10 Spm. om, hvor mange energiattester der årligt udformes under de to nuværende ordninger (husmærkningsordningen og ELO-ordningen), til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om, hvor mange penge boligejere og ejere af store bygninger årligt betaler for energiattesterne, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 12 Spm., om regeringen har overvejet en omlægning af ejendomsbeskatningen, således at denne fremover differentieres i forhold til ejendommens energimærkning, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 13 Spm. om begrundelsen for, at visse energityper og -producenter (f.eks. olieleverandørerne) slipper helt eller delvis for at medfinansiere energispareindsatsen, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om en præcis gennemgang af, hvor lovforslaget er mere vidtgående end direktivet, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om, hvorvidt elforbrug indgår som en obligatorisk del af energimærkningen, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 16 Spm., om ministeren vil fremsende en kopi af en typisk energiattest i det nuværende system for henholdsvis en bolig og en større bygning, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 17 Spm. om, hvad forslaget til energibesparelser (energiplanen) vil være baseret på, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 18 Spm., om der i energiplanen vil blive henvist til, hvor ejeren kan få tilbud, råd og samlede pakkeløsninger, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 19 Spm. om, hvor i lovforslaget det er sikret, at antallet af fejl i mærkningsordningen ikke vil blive lige så højt som i de tidligere ordninger, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 20 Spm. om, hvilke ressourcer der er afsat i Energistyrelsen til at sikre driften af ordningen, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 21 Spm., om ministeren vil fremlægge de beregninger og vurderinger, der ligger bag vurderingen af, at lovforslaget vil føre til besparelser på 4-6 PJ i 2012, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 22 Spm. om en beskrivelse af, hvordan kontrollen med, at nybyggeri lever op til byggereglementets krav, vil blive gennemført, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 23 Spm. om at kvantificere de gennemførte energibesparelser som følge af ELO-ordningen for større bygninger og husmærkeordningen samt

at relatere de gennemførte besparelser til henholdsvis det offentlige udgifter og omkostningerne for private – fordelt på erhverv og husholdninger, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå

- 24 Spm. om at begrunde hver enkelt af ministerbeføjelserne i lovforslaget, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 25 Spm. om at beskrive rækkevidden af de enkelte ministerbeføjelser, herunder de mest vidtgående anvendelser af beføjelserne, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 26 Spm., om ministeren kan bekræfte, at Portugal i sin gennemførelse af direktivet har gjort det obligatorisk for bygninger med højt energiforbrug at gennemføre identificerede energibesparelser, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 27 Spm., om ministeren kan bekræfte, at man i Storbritannien pålægger renoveringsprojekter, der ikke vedrører energirenovering, at bruge 10 pct. oven i projektomkostningerne til energiforbedringer, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 28 Spm., om der vil blive etableret et centralt register, sådan at der sikres en bedre kontrol med, at loven overholdes, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 29 Spm. om begrundelsen for at anvende den meget korte tilbagebetalingstid for energibesparelser på under 5 år set i lyset af, at isolering og vinduer har en forventet levetid på 25-50 år, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 30 Spm., om ministeren vil begrunde, hvorfor loven ikke skal gælde for alle offentlige bygninger, herunder også bygninger under 1.000 m², til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 31 Spm., om ministeren vil sikre, at reglerne i § 21 også kommer til at omfatte alle kommunale og amtskommunale bygninger, for at sikre størst mulige besparelser og maksimal effekt af »det offentlige som eksempel til efterfølgelse«, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 32 Spm., om ministeren vil være indstillet på at ændre gyldighedsperioden for certifikatet til 5 år i stedet for 10 år, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 33 Spm. om, hvordan et obligatorisk energisyn kan finansieres, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 34 Spm. om begrundelsen for, at de angivne overdragelsesformer i § 9 skal fritages for udarbejdelse af en energiattest, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 35 Spm. om, hvordan bestemmelsen i § 6, stk. 2, tænkes kontrolleret, til transport- og energiministerens, og ministerens svar herpå
- 36 Spm., om bestemmelsen i § 7, stk. 1, kan kontrolleres ved, at lejekontraktens gyldighed gøres betinget af, at der foreligger energimærk-

-
- ning på ejendommen, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 37 Spm., om ministeren vil ændre bestemmelserne i § 11, stk. 1, sådan, at energimærkning inddrages allerede i projekteringsfasen, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 38 Spm., om ministeren vil overveje en mere entydig grænse for, hvornår ombygninger kommer ind under § 11 – i stedet for en procentdel af ejendommens værdi, som vil være betinget af ejendommens placering i landet, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 39 Spm. om begrundelsen for at udskyde vurderingen af, om enfamilieshuse og andre små bygninger skal omfattes, med 3-5 år og om, hvorfor produktionsbygninger m.v. er undtaget, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 40 Spm. om en redegørelse for, hvilke ændringer af lovforslaget der vil være nødvendige for at gennemføre de privatøkonomisk rentable energibesparelser inden 2015, jf. udkastet til energispareplan, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 41 Spm. om teknisk bistand til at udarbejde ændringsforslag om indførelse af energimærkning efter en »bilsynsmodel«, om, at alle offentlige bygninger større end 500 m² omfattes af lovforslaget, og om, at gyldighedsperioden for energimærkning nedsættes til 5 år, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 42 Spm., om ministeren kan give et estimat for energisparepotentialet, hvis det gøres obligatorisk at gennemføre identificerede energibesparelser med en tilbagebetalingstid på under 5 år, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 43 Spm., om ministeren kan kvantificere sine forventninger til forøgelsen af energibesparelserne i energienheder og energiomkostninger, og om ministeren er indstillet på at ændre lovforslaget således, at det er køber, der betaler for energimærkningen, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 44 Spm. om den forventede reduktion af energiforbruget ved en regelmæssig energimærkning af ca. 300.000 små bygninger/år, og om bygningers energimærkning vil fremgå af offentligt tilgængelige registre på samme måde som ejendoms- og grundværdien, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 45 Spm., om ministeren kan dokumentere, at bygningens energiforbrug indgår i prisfastsættelsen, om sanktioner, hvis der ikke gennemføres energimærkning ved renovering, og om oprettelse af et klageorgan til sikring af kvaliteten af energimærkning, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 46 Spm. om kommunale sanktioner, hvis en bygning efter opførelse eller renovering og gennemgang for energimærkning ikke overholder kravene i BR06, og om, hvordan ministeren definerer »god økonomi« og »væsentlige besparelser«, til transport- og energiministeren, og mini-

-
- sterens svar herpå
- 47 Spm., om ministeren kan bekræfte, at en række nærmere angivne forhold er omfattet af lovforslaget, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 48 Spm., om kontrolresultaterne bliver offentliggjort og i givet fald hvordan, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 49 Spm. om, hvordan skønnet på årlige besparelser på 4-6 PJ fra 2012 er fremkommet, og om et skøn for besparelser ved indførelse af en obligatorisk ordning med gennemførelse af besparelspotentialer med en kort tilbagebetalingstid, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 50 Spm. om arten og validiteten af den dokumentation, som energikon-sulenten skal lægge til grund for energimærkningen, og om, hvilke grundbetingelser den kommunale bygningsmyndighed skal lægge til grund for at afgøre, om ibrugtagningstilladelse skal udstedes eller ej, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 51 Spm. om, hvordan der vil blive fulgt op på, hvor stor en del af de foreslåede besparelser der bliver realiseret, hvis ikke der indføres et obligatorisk energisyn, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 52 Spm. om, hvilke yderligere energibesparelser den »portugisiske model« vil kunne medføre, hvis den indføres i Danmark for alle bygninger, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 53 Spm., om ministeren vil overveje krav om, at der udarbejdes et energimærke i forbindelse med større renoveringer, hvor kravet til energi-effektivisering af bygningen træder i kraft, for at sikre den fornødne fokus, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 54 Spm., om ministeren kan oplyse besparelspotentialet i de bygninger, der ikke er omfattet af lovforslaget, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 55 Spm., om ministeren vil overveje en låneordning for kommunerne, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 56 Spm., om ministeren finder det rimeligt, at det er brugeren af bygningen, der betaler for obligatorisk energisyn, og om, hvilke modeller for direkte eller indirekte betaling der kan anvendes til finansiering af obligatorisk energisyn, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 57 Spm. om nærmere at begrunde, hvorfor aktiviteten i en given bygning, f.eks. en energitung produktion, skulle begrunde en undtagelse fra lovforslaget, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå
- 58 Spm. om dækningsgrad for ELO-ordningen og mærkningen af småhuse i forhold til gældende lovkrav og om udgiften for forbrugerne, hvis myndighederne håndhævede gældende bestemmelser, til transport- og energiministeren, og ministerens svar herpå

- 59 Spm. om bekræftelse af, at lovforslaget betyder, at udlejer ikke kan lægge udgifter til vedligeholdelse af tekniske anlæg på varmeregnskabet, til transport- og energiministeren
- 60 Spm., om udlejer efter gældende regler skal finansiere udgifter til vedligeholdelse af tekniske anlæg over huslejen, herunder lejernes henlæggelser til vedligeholdelse efter boligreguleringslovens § 18 og § 18 b, til transport- og energiministeren
- 61 Spm. om at afkræfte, at lovforslaget indebærer, at lejerne kommer til at betale to gange til vedligeholdelse af de tekniske anlæg, nemlig dels over huslejen og de dertil knyttede henlæggelser til vedligeholdelse, dels over det særlige varmeregnskab, til transport- og energiministeren

Nogle af udvalgets spørgsmål til transport- og energiministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og ministerens svar er optrykt efter ønske fra S, RV, SF og EL.

Spørgsmål 2:

Ministeren oplyste under første behandling af lovforslaget, at SF's forslag om et bygningssyn («bilsynsmodel» med syn hvert 5. år og gradvis indfasning) ville koste 200 mio. kr. mere om året, og at ministeren mente, at »det er for meget i forhold til den effekt, vi yderligere vil få i forhold til lovforslaget«. Ministeren bedes på den baggrund redegøre for nettoomkostningerne for det offentlige og for husejerne ved en gennemførelse af SF's forslag i forhold til omkostningerne ved det eksisterende system og som gennemført med lovforslaget.

Svar:

For enfamiliehuse og fritidshuse ventes lovforslaget at medføre, at udgifterne til energimærkning vil stige fra de nuværende ca. 160 mio. kr. pr. år til ca. 210 mio. kr. pr. år. Stigningen skyldes, at enfamiliehuse i fremtiden også skal energimærkes ved udlejning, samt at sommerhuse over 50 m² i fremtiden skal energimærkes ved salg. Udvidelsen af gyldigheden fra 3 til 10 år medvirker til at begrænse stigningen i udgifterne for de private husstande.

Hvis alle enfamiliehuse energimærkes hvert 10. år, og ikke kun ved salg, vil antallet af energimærkninger stige fra ca. 80.000 om året til ca. 150.000, hvilket vil medføre en stigning på 200 mio. kr. til 400 mio. kr. pr. år i omkostninger for forbrugerne i forhold til lovforslaget. Regelmæssig energimærkning af den enkelte bygning vil desuden være dyrere end energimærkning ved salg, fordi der ikke længere kan spares penge ved at gennemføre energimærkning og huseftersyn samtidig.

Hvis enfamiliehusene energimærkes hvert 5. år, forventes omkostningerne at stige til næsten 800 mio. kr. pr. år i de første 5 år. Herefter forventes omkostningerne at falde, idet det vil være lettere at gennemføre et efterfølgende eftersyn, hvis resultaterne fra den første energimærkning genanvendes.

For offentlige bygninger ventes lovforslaget at medføre stort set uændrede omkostninger i forhold til de nuværende ordninger, svarende til ca. 30 mio. kr. pr. år. Hvis alle offentlige bygninger energimærkes hvert 5. år, ventes omkostningerne at stige til ca. 40 mio. kr. pr. år.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes redegøre for de beregninger og forudsætninger, som får ministeren til at konkludere, at omkostningerne er for store i forhold til effekten af SF's forslag.

Svar:

Forskellige undersøgelser, herunder evalueringerne af energimærkningsordningerne fra 2000, viser, at resultaterne af de nuværende ordninger har været for små i forhold til indsatsen. Det er min forventning, at der med de nye ordninger vil blive opnået væsentligt større besparelser. Det skyldes først og fremmest, at anbefalinger i de nye ordninger i højere grad vil være handlingsorienterede, og for det andet, at der i øget omfang vil blive fokuseret på energibesparelser ved renovering og på de mest omkostningseffektive tiltag til energiforbedringer.

Jeg vil gerne se, at dette virker, og at vi rent faktisk får en god brugerøkonomi i de nye ordninger, før jeg øger omkostningerne for forbrugerne til det niveau, som er beskrevet i min besvarelse af

spørgsmål 2. Som angivet i bemærkningerne til lovforslaget, vil ordningerne blive evalueret efter 3-5 år, og herunder vil det blive vurderet, om det er rimeligt at gennemføre regelmæssig energimærkning af enfamiliehuse.

Spørgsmål 18:

Vil der i energiplanen blive henvist til, hvor ejeren kan få tilbud, råd og samlede pakkelsninger? Det ønskes i bekræftende fald oplyst, hvem der tænkes henvist til.

Svar:

De nye ordninger, der etableres som følge af lovforslaget, skal i sammenhæng med eksisterende initiativer og de nye initiativer, som er indeholdt i handlingsplanen for en fornyet energispareindsats, bidrage til at realisere energibesparelser både i nye og eksisterende bygninger. Det er målet, at de nye ordninger i høj grad bliver handlingsorienterede.

Den energiplan, der indgår i energimærkningen af bygningerne, skal derfor i videst muligt omfang kunne danne grundlag for, at ejerne igangsætter energibesparelsetiltag. Det vil tilsvarende være relevant at give brugerne information om, hvordan de kommer i gang med at realisere energimærkningens forslag.

Jeg vil lægge op til, at der som led i handlingsplan for en fornyet energispareindsats indgås aftaler med byggebranchen om, at den aktivt markedsfører muligheder for at realisere energibesparelser, bl.a. gennem standard- og pakkelsninger.

Der vil i energimærkningen også indgå oplysninger om den rådgivning, som Elsparefonden og de lokale net- og distributionsselskaber inden for el, naturgas og fjernvarme yder til deres kunder om energibesparelser.

Spørgsmål 21:

Vil ministeren fremlægge de beregninger og vurderinger, der ligger bag vurderingen af, at lovforslaget vil føre til besparelser på 4-6 PJ i 2012? Det ønskes endvidere oplyst, hvad denne beskedne besparelse svarer til i sparet CO₂-udslip, jf. bemærkningen i den skriftlige fremsættelsestale om, at lovforslaget forventes at bidrage til opfyldelsen af Danmarks forpligtelse til at nedbringe udledning af drivhusgasser.

Svar:

I forarbejderne til lovforslaget er foretaget skøn over besparelsen af de forskellige energimærknings- og eftersynsordninger. Det er skønnet, at forslaget medfører forøgede årlige besparelser på 4-6 PJ fra 2012 i forhold til eksisterende ordninger.

Besparelsen vil i høj grad afhænge af de krav, der efterfølgende vil blive stillet til indholdet af energimærkning og eftersyn. Den største besparelse ventes at komme fra enfamiliehuse, hvor det er antaget, at 40 pct. af alle huse vil blive energimærket før 2012. Samlet ventes de yderligere besparelser herfra at bidrage med mellem 1,9 og 3,8 PJ. Energimærkning af lejligheder vil skønsmæssigt give en besparelse på ca. 1,5 PJ. Energibesparelsesordninger i offentlige bygninger vurderes at reducere energiforbruget i størrelsesordenen 0,5 PJ, og det samme gælder for erhvervssektoren.

Energibesparelsen ventes at medføre en reduktion i udledningen af drivhusgasser svarende til en reduktion i størrelsesordenen 0,4 mio. tons i 2012.

Spørgsmål 23:

Ministeren bedes kvantificere de gennemførte energibesparelser som følge af ELO-ordningen for større bygninger og husmærkeordningen samt relatere de gennemførte besparelser til henholdsvis det offentlige udgifter og omkostningerne for private – fordelt på erhverv og husholdninger.

Svar:

Der foregår ikke en systematisk registrering af, hvilke af de anbefalede besparelser der rent faktisk gennemføres. Derimod registreres de besparelser, som energikonsulenterne foreslår ejerne at gennemføre. I ordningen for energimærkning af små ejendomme blev der i 2004 registreret energibesparelser, der gennemsnitligt kunne reducere omkostningerne til opvarmning med 20 pct. De mest rentable besparelser blev fundet i relation til varme anlægget. I 2004 blev identificeret rentable besparelser svarende til ca. 150 mio. kr./år med en samlet investering på ca. 1,7 mia. kr. Udgifterne til energimærkning ligger i størrelsesordenen 100-120 mio. kr.

For de store ejendomme er de identificerede besparelser lidt over 10 pct. af omkostningerne til el og varme. De mest rentable besparelser findes inden for elforbrug. I 2004 blev identificeret besparelser for ca. 650 mio. kr. pr år med en investering på ca. 3,6 mia. kr. Udgifterne til energimærkning af store ejendomme ligger i størrelsesordenen 70 mio. kr. pr år.

Spørgsmål 30:

Vil ministeren begrunde, hvorfor loven ikke skal gælde for alle offentlige bygninger, herunder også bygninger under 1.000 m²?

Svar:

Jeg mener, at omkostningerne til den regelmæssige energimærkning kun er rimelig at pålægge boligejeren – privat eller offentlig – når der er et vist forhold mellem omkostning og mulige energibesparelser. De store besparelser findes typisk i store ejendomme, og i EU's bygningsdirektiv bruges generelt en grænse på 1.000 m², også for offentlige bygninger.

I Danmark har vi i arbejdet med lovforslaget fundet, at der er god brugerøkonomi i at nedsætte grænsen for regelmæssig energimærkning fra de nuværende 1.500 m² til 1.000 m², mens det er mere usikkert, om der er god brugerøkonomi i en regelmæssig energimærkning af ejendomme mindre end 1.000 m².

Spørgsmål 31:

Vil ministeren sikre, at reglerne i § 21 også kommer til at omfatte alle kommunale og amtskommunale bygninger for at sikre størst mulige besparelser og maksimal effekt af »det offentlige som eksempel til efterfølgelse«?

Svar:

Bemyndigelsen i § 21 giver mulighed for, at der kan fastsættes krav om gennemførelse af energibesparelser i alle offentlige bygninger. Dette gælder også for kommunale bygninger og for bygninger, der ejes af de nye regioner.

For statens bygninger vil jeg fastsætte et sådant krav i et cirkulære. Kravet om at gennemføre identificerede energibesparelser i statslige bygninger vil træde i kraft, når det ny cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner træder i kraft ultimo april 2005.

For kommunale bygninger vil der være et behov at udstede en bekendtgørelse og eventuelt for at forhandle om finansieringen af investeringerne. Men jeg er rede til at se nærmere på disse muligheder i forbindelse med implementeringen af handlingsplanen for energibesparelser.

Spørgsmål 40:

Der ønskes en redegørelse for, hvilke ændringer af lovforslaget der vil være nødvendige for at gennemføre de privatøkonomisk rentable energibesparelser inden 2015, jf. udkastet til energispareplan.

Svar:

Det fremsatte lovforslag vedrører energimærkning af bygninger og kontrol og eftersyn af tekniske anlæg. Formålet med energimærkningen samt kontrol og eftersyn er at give bygningsejeren en relevant og let tilgængelig viden om muligheder for at reducere energiforbruget. Det er derimod op til den enkelte forbruger at beslutte, om de foreslåede energisparetiltag skal gennemføres.

Regeringen kan ikke støtte et krav, som forpligter forbrugerne til at gennemføre de anviste energibesparelser. Dette vil være nødvendigt, hvis lovforslaget skal sikre, at de privatøkonomisk rentable energibesparelser gennemføres.

Regeringen lægger vægt på, at en øget realisering af de påviste besparelsemuligheder sker gennem information, markedspåvirkning m.v. Som led heri lægges der i udkastet til Handlingsplan for en fornyet energispareindsats op til en supplerende indsats i forlængelse af energimærkningen. Det foreslås, at der indgås aftaler med byggebranchen om, at den aktivt markedsfører muligheder for at realisere energibesparelser, bl.a. gennem standard- og pakkeløsninger.

Spørgsmål 58:

Hvilken dækningsgrad har ELO-ordningen og mærkningen af småhuse i forhold til gældende lovkrav, og hvor stor en udgift ville forbrugerne have haft – ud over de nuværende 200 mio. kr. pr. år – hvis myndighederne håndhævede gældende bestemmelser?

Svar:

Dækningsgraden i den nuværende ELO-ordning for store ejendomme skønnes at være 40-50 pct.

Dækningsgraden i den nuværende energimærkningsordning for små ejendomme skønnes at være ca. 70 pct.

Udgifterne i de nuværende ordninger er, jf. svar på spørgsmål 11 vedrørende L 136, opgjort til 110-120 mio. kr. for de små ejendomme og ca. 70 mio. kr. for de store ejendomme.

Såfremt de nuværende ordninger dækkede 100 pct, ville omkostningerne for de små ejendomme være ca. 160 mio. kr. og 140-180 mio. kr. for de store ejendomme.